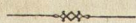

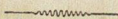
Рѣка ми догагятъ како Янкуло'а.
Той що падна Секуличини рамена,
Нога ми догагятъ како Секуло'а.

246.

На планина до два снега
Поть планина два извора,
Поть изворіє ладна сенка,
Поть сенка-та юнакъ лежить
Съ куршумъ удренъ въ поло'ина.
Два сокола натъ глава му,
Конь-отъ вѣрзанъ за евла-та,
Конь-отъ жржить, не съ дѣржить;

„стани, стани а стопане!
Фѣрли нога въ узенгіа;
Твоя майка жало'ита,
Тук' те баратъ деніє, ноке
Отъ меана на меана,
Да не ядишъ да не пієшъ
Со ярани, пріятелі,
Како адетъ що имаше.“

247.

Израстло ми дѣрво дафиново
На стреле небо, на стреле земя:
И со вишина небо фтасало,
А со ширина земя покрило.
Поть дре'о ми є сиракъ Георгія;
Съ нога го лелятъ негова майка
Съ нога го лелятъ, песма му петь:
„Нани ми, нани сиракъ Георгія!
Ти да ми растишъ и да порастишъ,
Тѣ ке те пуцамъ на горна земя,
На горна земя на мирна земя,
Ти да ми видишъ коя доба є,
Али є есенъ, есенъ Митровденъ;
Ако є есенъ, есенъ Митровденъ,
Да ми наберишъ два грозда грозіє,
Два грозда грозіє, два синамбеля.
Ти да ми видишъ коя доба є,
Али є пролетъ, пролетъ Гюргевденъ,
Ти да ми скинишъ два класа жито,
Два класа жито, бѣла чеинца.
Ти да ми видишъ коя доба є,
Ако є пролетъ, пролетъ Петровденъ,